

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/157/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114204518
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114204518.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: L. Š., A.. XX.X.XXXX, W. F. XXXX/XX, F., o zaplatenie 2.189,60 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14.4.2015 pod č. k. 12C/105/2014-73, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 12C/105/2014-73 žalobu zamietol. Náhradu trov konania žalovanej nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.189,60 eur titulom získanej pohľadávky od pôvodného veriteľa X. X.L., Y.X., ktorá so žalovanou uzavrela Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 13.4.2007, pričom predmetom splátkového úveru bolo poskytnutie úveru 50.000,- Sk s dohodnutou mesačnou splátkou 776,- Sk so splatnosťou prvej splátky 20.5.2007 a konečnou splatnosťou úveru 20.3.2017. Žalobca si v konaní uplatňuje splátky splatné od 20.3.2010 do 20.3.2017 v počte 85 splátok a celkovej výške 2.189,60 eur. Splátky sa stali splatnými pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom dňa 3.11.2012.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že dňa 13.4.2007 došlo k uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere medzi X. X., Y.X., a žalovanou ako dlžníkom, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 50.000,- Sk. Dňa 27.9.2002 X. X. Y.X., ako postupca postúpila pohľadávku z úveru na žalobcu ako postupníka. Listom z 15.10.2012 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlhu z poskytnutého úveru a oznámil mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru ku dňu 30.10.2012.

Zmluvný vzťah účastníkov súd posudzoval podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Úverový vzťah ako vzťah spotrebiteľský sa riadi aj ust. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože úver bol poskytnutý žalovanej ako fyzickej osobe, nie podnikateľovi. Samotný nárok súd posudzoval aj podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý uvádza, že banky môžu postúpiť svoje pohľadávky aj nebankovým subjektom, ak je dlžník nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku a je tu písomná výzva

voči klientovi na vrátenie. Žalobca nepredložil žiadnu písomnú výzvu X. X. na zaplatenie postúpenej pohľadávky, resp. nedoložil vyhlásenie zosplatnenia zostatku úveru, takže neexistuje aktívna legitimácia u žalobcu z platného postúpenia pohľadávky od banky. Žalobca nadobudol pohľadávku počas trvania úverového vzťahu, pričom podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť predmetom postúpenia len splátka úveru, ktorá je po lehote splatnosti viac ako 90 dní, a existuje písomná výzva ku klientovi na úhradu peňažného záväzku. Táto podmienka pri postúpení pohľadávok od banky na žalobcu nebola splnená. Oznámenie mimoriadnej splatnosti úveru vyhlásil až postupník - žalobca, nie banka. Keďže žalobca nepreukázal urobenie výzvy zo strany banky na zaplatenie pohľadávok, pričom banka môže postupovať len splatné pohľadávky, potom postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu znamená obchádzanie zákona a je to neplatný právny úkon. Preto súd žalobu zamietol.

Súd takisto konštatoval, že postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatnou aj podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.).

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Ust. § 92 ods. 1 bankového zákona nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Toto ustanovenie rieši len otázku bankového tajomstva pri postúpení pohľadávky, nerieši otázku platnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Doručenie písomnej výzvy dlžníkovi nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Navyše, je nepochybné, že žalovaná bola v omeškaní s plnením svojho záväzku z úveru viac ako rok. Banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku. Neexistuje žiadne obmedzenie pre veriteľa zosplatniť pohľadávku, a to ani v prípade, keď ju získal postúpením. Žalobca žiada zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrhu vyhovieť a priznať náhradu trov celého konania.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Súd zamietol žalobu s poukazom na to, že banky môžu podľa zákona o bankách postúpiť len splatné pohľadávky, nie živé úvery. Navyše, žalobcom nebolo preukázané, že existovala nejaká výzva zo strany banky na zaplatenie dlžných splátok ako podmienky na to, aby neskôr bolo možné pohľadávku z úveru postúpiť. Odvolací súd v zhode s okresným súdom konštatuje, že výklad § 92 ods. 8 zákona o bankách je v tom duchu, že banky sú oprávnené postupovať pohľadávky za podmienky, že bola tu písomná výzva banky ku klientom, ak je klient v omeškaní s plnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Možno postúpiť len pohľadávky po lehote splatnosti, nie celý ešte nesplatný úver, resp. jeho časť. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že § 92 bankového zákona rieši len otázku bankového tajomstva, tak jednoznačne § 92 ods. 8 zákona o bankách rieši podmienky postúpenia pohľadávok bánk na nebankové subjekty s podmienkou, že je tu písomná výzva na splnenie pohľadávky, pričom tieto pohľadávky sú po lehote splatnosti.

V duchu tohto výkladu môže potom banka postupovať len splatné pohľadávky, ak tu existuje predchádzajúca výzva banky na zaplatenie. Ak tieto podmienky neboli splnené a došlo k postúpeniu pohľadávky bankou na žalobcu ako postupníka, dochádza k obchádzaniu zákona. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt bez predchádzajúcej výzvy, pričom je postúpený celý zostatok úveru, tak takéto postúpenie je v rozpore s § 92 ods. 8 bankového zákona a je neplatné.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko o nich bolo rozhodnuté správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej v odvolacom konaní

trovy nevznikli, preto úspešnej žalovanej nebolo možné priznať náhradu trov odvolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.